

KAMPEN

posten

Lokalavis for Kampen

30. årgang • Jul 2007

Kampens julekalender

Hva skjer med trærne i
Kampen park?

Forfattermøte på Kampen Bistro

Kampen Scene

Jul på Kampen

Kampen som et aktivt lokalsamfunn, gjenspeiles i vår uoffisielle julekalender for nærområdet. Et nyrenovert Kampen Bydelshus står klart til atter en gang å bli nærområdets samlingspunkt for ulike frivillige aktiviteter. Dørene står åpne for dem som ønsker å benytte seg av det.

Styret i bydelshuset, godt hjulpet av miljøet rundt, sparker nå i gang konseptet Kampen Scene, der lokale talenter kan få sjansen til å opptre på scenen i Storsalen. Første konsert går av stabelen i det Kampenposten kommer fra trykkpressen, og det er å håpe at folk i bydelen kjenner sin besøkelsestid.

Kampen Bydelshus rundet forøvrig 25 år tidligere i år, og det ble behørlig feiret. I den forbindelse må det være lov å være litt stolt av at Kampen har et av få brukerstyrte bydelshus som står igjen i Oslo.

Kreative gründere tar nå et initiativ til å samarbeide med andre kreative virksomheter på Kampen, og har dannet en idegruppe for å lokke flere iderike personer til å etablere seg i området. Les mer om dette inne i avisen.

Ellers blir det ikke jul uten ordentlig julemat. De to Kampenbedriftene, Gunnar Ruud og Brødrene Andreassen, har sørget for julemat til flere generasjoner av Kampenboere – og forøvrig også for folk langt utenfor Kampens grenser. Vi har avlagt begge matprodusentene et f rjulsbes k og fått en liten forsmak på julen.

Flere av våre lesere har sikkert observert at det står dårlig til med mange av trærne i området. Mektige trær har måttet gi tapt både i Kampen park og ved Kampen kirke. Vi har undersøkt nærmere hva som har skjedd.

Kampenforfatterne og naboene Henrik Langeland og Christian Refsum har begge utgitt bøker i høst der handlingen delvis er hentet fra universitetsmiljøet. En ren tilfeldighet, eller? Svaret på dette f r du i intervjuet på side 8.

For de som er interessert i lokalhistorie, gir portrettet av Aslaug Nygård og hennes families historie fra krigens dager, et interessant tilbakeblikk til tidligere tiders Kampen.

Vi i redaksjonen håper du koser deg med julenummeret av Kampenposten og ønsker alle våre lesere og annonsører en riktig god jul!

Gro Aschim

I samarbeid med Den Norske Balletth yskole
break dance, barnedans, yoga, pilates, moderne
klassisk, jazz, hip hop

Barn fra 4 år, ungdom og voksne
Borggt. 7, 0650 Oslo tlf: 23 24 18 14
trudeh@dnbh.no / post@terpsi.no

Stor juleforestilling med gjesteinnslag fra Den Norske
Balletth yskole 7., 8. og 9. desember.
Oppstart vårsemester uke 5, 28. januar 2008
Terpsi deltar også på Kampendagene 2008.

NYTTIGE NAVN OG NUMMER

KAMPENPOSTEN

Bøgata 21, 0655 Oslo
E-post: groasc@yahoo.no
Opplag: 3000

I REDAKSJONEN

Gro Aschim (redaktør)
J rgen Engeskog
Leif Gjerland
Sverre Syversen
Kristin Hagen
Robert Lorange

Kampenposten takker alle bidragsytere
og annonsører

KAMPEN BYDELSHUS

Bøgata 21, 0655 Oslo
Tlf.: 22 68 45 02

Styret i Kampen Bydelshus:

Kjell Grov (leder)
Espen Gulbrandsen
Henning Hansen
Ole Grønningen
Lars Berg

www.kampenbydelshus.no

KAMPEN VELS STYRE

Kirsten Haaland (leder)
Jan Olav Larssen (kasserer)
Wenche Wutterdal
Kjell Jarnfeldt
Nina Hegge

KAMPEN HISTORIELAG

Sverre Syversen
Jan-Erik Nielsen
Bj rg Wigaard
Tore Sørlie
Vidar Johansen
Lasse Solberg
Arne Ekra

K BB

Skedsmogt. 23, 0655 Oslo
Tlf.: 22 19 70 71

KAMPEN KIRKE

Normannsgt. 55, 0655 Oslo
Kirsti Aasen (sogneprest)
10.00 – 12.00 i hverdagene
Tlf.: 22 19 88 89

Forside:
Leif Gjerland

Kampens julekalender

Av Kristin Hagen

■ Lørd. 24 nov. – sønd. 16. des.

Utstilling på Galleri Kampen med Eline Heramb (billedvev). Utstillingen er åpen tirsdag til fredag klokka 11 – 16, lørdag 11 – 15 og søndag 12 – 16. Mandag stengt.

■ Lørd. 24. nov. – sønd. 23. des.

Juleutstilling (fotografier og tegninger) på Galleri Bastian. Utstillingen er åpen tirsdag til torsdag klokka 17 – 20, lørdag og søndag 11 – 17. Mandag og fredag stengt.

■ Torsd. 29., fred. 30. nov. og lørd. 1. des.

Julemarked fra klokka 11.00 – 16.00 på Kampen og Vålerenga Seniorsenter. Salg av håndarbeid som for eksempel strikkede sokker og dukkeklær.

■ Sønd. 2. des.

Tenning av julegrana foran Kampen kirke klokka 18.00. Gang rundt juletreet til toner fra Kampen skoles musikkorps. Etterpå blir det allsang inne i kirken samt fremføring av "Et julespill" ved barneteatergruppa. Kampenkorset synger, og musikkorpsset spiller.

■ Tirsd. 4. des.

Julemøte i Kampen historielag klokka 19.00 på Kampen Bistro. Temaet er filmsensur der det blir vist scener som er klippet bort fra diverse filmer.

■ Torsd. 6. des.

Konsert i Kampen kirke klokka 19.00 ved Oslo Damekor og Sjømannskoret.

■ Lørd. 8. des.

Konsert i Kampen kirke klokka 16.30 ved Kampen Janitsjar.

■ Lørd. 8. des.

Konsert på Åpen Scene, Kampen Bydelshus med Brødrene Löwenstjerne.

■ Sønd. 9. des.

Julemarked på Kampen Økologiske Barnebondegård fra klokka 12.00 – 18.00. Salg av julegrøt og annet. Et husflidslag kommer for å selge sine produkter. Hestegruppa står for kjøring med hest og vogn og runderidning. Kanskje blir det besøk på låven hos nissen, hvis han har tid.

■ Sønd. 9. des.

Fakkell- og pepperkakedag på Kampen der ulike kunsthåndverksutsalg holder åpent fra klokka 12.00 til 16.00. Besøk Skaperverket, Klesskapet, Galleri Kampen, Hjemgaard glassatelier, Kampens Blomsterverksted, Galleri Bastian, Majken Møbeltapetsering, Antikkboden, Kjells Engler og Åpent keramikkverksted. Kampen Bistro og Javelin Cofee & Tea er også åpne. Se kart side 7.

■ Sønd. 9. des.

Adventskonsert i Kampen kirke klokka 19.30 med Chr. Wallumrød Ensemble (kvartett) og Torbjørn Dyrud (orgel). Arr. Kampenjazz i samarbeid med Kampen Menighet.

■ Mand. 10. des.

Masterkonsert i Kampen kirke med Petter L. Carlsen, klarinett.

■ Onsd. 12. des.

Julekonsert med Kampen skoles musikkorps i festsalen på Kampen skole klokka 18.00. Kaffe, kaker og loddsalg i pausen. Alle er velkomne.

■ Lørd. 15. des.

Konsert på Kampen Bistro klokka 15.00 med Kjell Eriksens Septett og sangkvintetten Jazzådu. Arr. Kampenjazz.

■ Mand. 16. des.

Konsert i kampen kirke klokka 18.00 med Lørenskog Mannskor, Lørenskog Damekor og Trond Granlund.

■ Onsd. 19. des.

Konsert i kampen kirke klokka 19.30 ved Oslo Nye Ungdomskor, Vokalensemble og Nordberg Ungdomskor.

■ Mand. 24. des.

Julekveldsgudstjeneste i Kampen kirke klokka 16.00 ved kantor Kjersti Nilsen, medlemmer fra Kampen skoles musikkorps og menighetens prester.

Julemat fra Kampen

Tekst og foto: Sverre Syversen

Lutefisk i Normannsgata

Juletid er lutefisktid for mange, og går du på lutefiskmiddag på restaurant eller spiser det hjemme på julaften, er sjansen meget stor for at den har vært innom en tur nederst i Normannsgata.

Lutefiskgrossisten Br. Andreassen AS har holdt til i Normannsgata siden 1982.

Daglig leder André Andreassen i Brødr. Andreassen AS er i disse dager travelt opptatt med levering av lutefisk.

Over 400 tonn lutefisk er innom lageret til Brødrene Andreassen AS på Kampen i løpet av året.

Brødr. Andreassen AS har drevet med tørrfiskproduksjon på Værøy i fire generasjoner. Firmaet startet med lutefiskproduksjon i Oslo på 1970-tallet, og etablerte seg på Kampen i 1982. Daglig leder André Andreassen forteller at de på det meste produserte 140 - 150 tonn lutefisk pr. år i Normannsgata, men produksjonen ble etter hvert flyttet til Værøy og de har bare beholdt en mindre produksjon på Kampen. Hovedaktiviteten i Normannsgata i perioden november/desember er distribusjonen av 400 - 500 tonn Værøy-produsert lutefisk pr. år.

Produksjon av lutefisk er både tids- og arbeidskrevende. Lofotskreien blir fisket og hengt på hjell i februar/mars der den skal tørke i frisk bris uten å fryse. Fisken blir tatt inn på lager i perioden juni/juli. Værøy har det riktige klima med en passe blanding av sol, vind og regn, men tørrfiskproduksjon kan likevel være et kostbart sjansespill.

Lutefisk krever prima tørrfisk. Den blir først bløtet i ferskvann fem - seks dager slik at den mykner så mye at ryggrad og bein kan skjæres ut. Deretter trekker den i lutvann i to dager. Til slutt vannes den ut i

ferskvann i fem - seks dager. Den flyttes til nytt kar med friskt vann hver dag - og den lempes ikke, men legges skånsomt over for hånd, en for en. Hele prosessen kan ta vel to uker, og det blir fem - seks kg lutefisk pr. kg tørrfisk.

André forteller at lutefisk fra Brødr. Andreassen Værøy AS har fått sølvmedalje i uoffisielt NM på Restaurant Gamle Raadhus i 2007, og bedømmelsen lød slik: "Mild og god fisk. med svært behagelig duft. En konsistens som flaker seg fint når fisken er tilberedt. Akkurat passe tyggemotstand"

Julestri hos Gunnar Ruud

Da Kampenposten besøkte Gunnar Ruud AS i midten av november, var julestria godt i gang.

Dagfinn og Terje Ruud har trukket seg tilbake fra den daglige driften, og nå er det Dagfinns tre barn Ann Catrin, Robert og Inger som driver virksomheten som tredje generasjon Ruud.

Mange Kampenbeboere savner ennå butikken i krysset Nannestadgata/Norderhovgata. Robert Ruud forteller at butikken etter hvert ble en bi-gesjeft i forhold til resten av virksomheten; den krevde mye innsats, men bidro med lite. Derfor ble butikken og detaljsalget lagt ned i 2002.

Det leveres nå i hovedsak mat til selskaper, møter, lunsjer og kantiner. Tempoet er høyt, og som ekstra stress i en travelt høstuke kom problemene med det infiserte Oslo-vannet. Det var store mengder vann som måtte desinfiseres med koking hver dag.

I kaldkjøkkenet der Ann Catrin bestyrer, tilbereder damene hver sine brett med smørbrød og snitter fra

bunnen til pynten på toppen.

Julematen er fremdeles tradisjonell norsk for alle pengene; 4 tonn råstoff for ribbe og 1 tonn for pinnekjøtt er allerede foredlet. Men juletapas er et nytt innslag på Gunnar Ruuds meny som også har blitt populært.

Pølsemaker Terje Harteig mente vi burde gjøre et nytt besøk når kollega Kjell Klokk og han laget pølser – og det gjorde vi. Det var håndarbeide og et imponerende håndlag. Pølsemakeriet hos Gunnar Ruud er visstnok det ene av de to siste i Oslo hvor pølsene fremdeles lages håndverksmessig – og det ble gjort med humør og en tydelig yrkesstolthet.

Hilde Larsen og Brit Helgesen lager hver sin rad av brett med lekre snitter.

Pølsemaker Kjell Klokk er en av få i Oslo som fortsatt lager pølser på tradisjonell, håndverksmessig måte.

Meld deg inn nå og få:
FRI innmelding
og FRI
trening
ut året.

SATS Kampen
 Tlf. 22 19 48 44

Tilbudet gjelder ved kjøp av medlemskap med 12 mnd. bindingstid fra 31. desember 2007. Gjelder sølv, gull og platinum medlemskap tom. 25. desember og kan ikke kombineres med andre tilbud.

Trening du har glede av

ususus.SATS.no

Kreative kvinner ønsker konkurrenter

Vi ønsker flere kreative virksomheter på Kampen, fastslår en gruppe yngre designere og kunsthåndverkere. – Det er plass til flere av oss!

Tekst og foto: Gro Aschim

Det finnes i dag en rekke virksomheter på Kampen som er etablert av kunstnere, kunsthåndverkere, designere og andre kreative personer – og det har blitt flere av dem de siste årene. Fra forløperen Galleri Kampen, som har holdt stand i mer enn 20 år, er det nå etablert et miljø for kreative uttrykk fra klesdesign, second hand-klær, brukskunst, glassdesign, brukmarked, kunst, foto, antikviteter og møbeltapetsering – for å nevne noe.

– Men vi kan bli enda flere, fastslår glasskunstner og initiativtaker til en idegruppe for et kreativt naboskap, Zara Hjemgaard. Hun har trommet sammen en gjeng kvinnelige gründere fra Klesskapet og Skaperverket, som alle ønsker flere kreative virksomheter velkommen.

– Vi vil gjerne ha flere sære, små butikker her på Kampen, supplerer Marie Marqvardsen, klesdesigner og en av innehaverne av Klesskapet.

– Er det ikke allerede mange slike virksomheter på Kampen? Hvorfor ønske flere konkurrenter velkommen?

– Effekten av at det finnes flere slike virksomheter, gjør markedsføringen av Kampen som et sted der man kan få tak i litt spesielle ting, lettere, mener Anette Boman fra Skaperverket. – Flere folk vil trekke til Kampen dersom de vet at her finner de spennende butikker med kunst, klær og gaveartikler de ikke får tak i andre steder.

Anette Boman, Marie Marqvardsen, Zara Hjemgaard og Inger Garborg Amundsen ønsker flere kreative virksomheter velkommen til Kampen.

Inspirasjonskilden er steder som Söder i Stockholm og Gamle Haga i Göteborg, og idegruppen er skjønt enige om at Kampen er et godt egnet sted for kreative personer og virksomheter. – Jeg visste første gang jeg så Kampen at her ville jeg etablere meg, forteller Zara Hjemgaard. Inger Garborg Amundsen fra Klesskapet hadde nøyaktig samme opplevelse av møtet med Kampen, og flytter i disse dager til ny leilighet rett rundt hjørnet for Klesskapets kombinerte atelier og butikkutsalg. – Kampen egner seg godt for små butikkutsalg med litt spesielle ting. Her er det uansett ikke rom for store kjedebutikker.

– Og så skulle vi ønske oss en eller to hyggelige kafeer, fortsetter hun. – Vi har jo bistroen og kafebaren, men det er rom for flere steder der folk kan sette seg ned med en kaffe og noe å bite i. Det

er jo også noe som gjør at det er lettere å legge handlerunden til Kampen.

– Og hvordan har dere tenkt å få dette til?

– Vi håper at kreative personer som ønsker å etablere seg med atelier og utsalg på Kampen, tar kontakt med oss, sier ildsjelene. – I tillegg tar vi gjerne imot tips om ledige lokaler som kan egne seg til studio og butikkutsalg, fortsetter de.

En samleside for kreative Kampen-bedrifter er i ferd med å bli etablert på Internett, og Kampenboere som er interessert, bes kontakte idegruppen via e-post-adressen: info@klesskapet.com.

– Vi håper på god respons og vil svare på alle henvendelser, forsikrer jentene.

JUL PÅ KAMPEN

Spenende verksteder, kule butikker, super mat, god kaffe, vakker arkitektur og utsikt over hele byen! Legg julehandelen til kjlske Kampen! **FAKKELO OG PEPPERKAKEDAG**, søndag 9. desember fra 12 - 18.

- ★ Utsiktspunkt, Kampen Park
- ★ Skaperverket
Spenende butikkollektiv med unike glassetiler, egneprodukt og importert.
- ★ Kampen Bistro (13-01)
Nydelig mat i løst atmosfære, hyggelige lokaler
- ★ Klesskapet
Unike, funksjonelle designstoler
- ★ Galleri Kampen
Utseller: Elin Heramb, Brittelev
- ★ Hjemgaard glassatelier
Vare, egneproduserte glassetiler, glassmyster og glasskunst
- ★ Bernas Bondegård
- ★ Javelin Coffee & tea
restorant
- ★ Kampens Blomsterverksted (13-17)
Spenende blomsterbutikk med spennende utvalg av blomster etc.
- ★ Kampen Kirke (Gudetjeneste kl 11)
- ★ Galleri Bastian
Juleutstilling, foto & tegning, Trond Bastianen og Morten Krogstad
- ★ Maiken Møbeltapetsering (13-15)
Møbeltapetsering, salg av stoffer og verktøy, kurs.
- ★ Artikkboden
Bukk og antik - her kan du gjøre gode funn!
- ★ Kjells Englet
Second hand, møbler, smykker, etc, forlagt utvalg, suene gaver!
- ★ Åpent keramikkverksted
med utvalg, Heideg Wings, Gry Waag og Anne Heramb

Dette kartet, som er laget i forbindelse med "Julerunden" på Kampen 9. desember (se side 3), gir en oversikt over mange av Kampens kreative virksomheter. Se også nettsiden www.kampen.oslo.no (illustrasjon: Skaperverket).

SELSKAPSMAT - CATERING

Måltidet er en viktig del av alle sammenkomster
- du kan være trygg når maten kommer fra . . .

Gunnar Ruud

SNITTER - KOLDBORD - GRYTERETTER - MIDDAGER

Norderhovsgt. 7 - 0654 Oslo

... og smaken, den slår ingen !

Ring **23 30 25 00** og vi sender deg vår innholdsrike brosjyre.

www.gunnarruud.no

Forfattermøte på Kampen Bistro

Om renessanse, rock og rus – og litteratur

Kun et steinkast fra hverandre har Kampenforfatterne Henrik H. Langeland og Christian Refsum, jobbet med hver sin roman som begge ble utgitt i høst. Til tross for store ulikheter i forhold til tema og fortellerstemme, har romanene også forbløffende likhetstrekk.

Tekst og foto: Gro Aschim

Kampenposten møter begge forfatterne en høstkveld på Kampen Bistro.

– Dere har jo begge gitt ut romaner der handlingen delvis er lagt til universitetsmiljøet. Her har dere sittet bare noen få bus fra hverandre og skrevet hver deres roman der

Christian Refsum

- Født 1962 i Asker.
- Førsteamanuensis i litteraturvitenskap ved Universitetet i Oslo.
- Doktorgrad i litteraturvitenskap fra Universitetet i Oslo.
- Tidligere rockemusiker.
- Har tidligere utgitt dikt, noveller og faglitteratur.
- Aktuell med sin første roman *Ingen vitner for vitnet*, om litteraturprofessor Bjørn Harlem som begynner å undersøke omstendighetene rundt et uopklart mord fra den gang han jobbet deltid som verneassistent for rusmisbrukere på mannsherberget Kroghen. Romanen skildrer også hovedstadens rockemiljø på 1980-tallet.

hovedpersonen er professor i litteratur ved universitetet i Oslo og arbeider i 11. etasje i samme bygning. Hvor tilfeldig er det?

– Det er forbløffende, uttaler Henrik Langeland. – Men det er faktisk en ren tilfeldighet.

Christian Refsum skyter inn at han kan huske at de snakket sammen om romanprosjektene sine for cirka et år siden, og at de dermed oppdaget at de begge skrev fra universitetsmiljøet.

– Hadde jeg visst dette tidligere, kunne jeg lagt inn en passus om at din hovedperson gikk forbi min hovedperson i gangen, Christian, sier Langeland.

– Jeg var faktisk inne på samme tanke, innrømmer Christian Refsum. – Jeg husker jeg spurte hva din hovedperson skulle hete, og tenkte også på det med å legge inn et møte i korridoren. Så glemte jeg det i innspurten av boka – men det er jo ikke så viktig.

Tilfeldighetene ville også at de to forfatterne, uavhengig av hverandre, har beskrevet en død jukkopalme som står i korridoren der deres respektive professorer arbeider.

Leende forteller forfatterne at de begge en periode jobbet i 3. etasje i Niels Treschows hus, og at det der sto en jukkopalme som ble gulere og gulere ettersom tiden gikk. – Det er jo litt morsomt at vi begge har hengt oss opp i denne detaljen, smiler Langeland.

Universitet og rock

– *Hvor viktig er det, etter deres oppfatning, å skrive om miljøer man kjenner?*

– Det gjør romanskriveringen mye enklere at man kjenner det man skriver om, fastslår Langeland. Dette er en oppfatning Christian Refsum sier seg enig i. – Det er så utrolig mange fallgruber når man skriver en roman, at hvis man har kjennskap til noen praktiske ting,

hjelper det mye. Jeg husker jeg skulle skrive om en arkitekt en gang, og da ble jeg sittende og lure på en enkel detalj som hvordan skrivebordet hans så ut.

– *Din skildring av rockemiljøet på 1980-tallet virker ganske autentisk?*

– Beskrivelsen av miljøet, steder og også personer, beskriver det som har vært, men selve fortellingen er en ren fiksjon, uttaler Refsum.

– Det virker veldig korrekt, skyter Langeland inn, og det at forfatteren kan miljøet han skriver om, gjør at inntrykket blir veldig autentisk.

Christian Refsum innrømmer at han har lagt vekt på å beskrive rockemiljøet så korrekt som mulig, med virkelige personer og steder og ikke minst konserter som faktisk fant sted. Et eksempel er skildringen av et release-party for Raga Rockers som fant sted på Smuget i Oslo, der puddelrockbandet Europe som var store stjerner på den tiden, også var. – Jeg hadde faktisk en kort passiar med ett av bandmedlemmene på toalettet, akkurat som hovedpersonen i romanen min, men det som ble sagt var selvfølgelig litt annerledes enn det jeg har skrevet i boken, fortsetter han.

– *Hva med beskrivelsen av universitetsmiljøet?*

– Det er morsomt å lese Henriks skildring av universitetsmiljøet, mener Christian Refsum. – Men beskrivelsen er kanskje litt karikert? – Når man beskriver et miljø, tar man jo også hensyn til lesernes forventninger om hva miljøet er, forklarer Henrik Langeland, som likevel fremhever at beskrivelsen skal være virkelighetstro. Og karikaturer kan ofte gi et presist virkelighetsbilde.

– *Som litteraturvitere har dere vel en forkjærlighet for litteraturfaget, men i romanene beskrives ikke fagene, og i hvert fall ikke miljøene, med noen stor grad av kjærlighet. Hva kommer det av?*

Bokaktuelle Henrik Langeland og Christian Refsum på hjemmebane i Kampen Hageby.

– Alle gode fortellinger bærer i seg et hat-kjærlighetsforhold, mener Henrik Langeland. – Man kan både være interessert i et miljø og forakte det. En slik ambivalens eller avstandstaken, gjør skildringen mer interessant.

– Det er også viktig for en forfatter å føle seg fri til å skrive det man vil skrive om, supplerer Christian Refsum. – Samtidig gir min bok et ganske positivt bilde av universitetet som idé, et sted hvor man kan dyrke den frie tanke. Det er jo den vakre siden ved universitetet, selv om det ikke alltid fremstår slik. Jeg har tenkt om hovedpersonen min at han er glad i faget sitt, selv om han gjennomlever en krise, også i forhold til jobben.

– En fellesnevner er jo begeistring for universitetets mål, om fri tanke, forskning og meningsutveksling, utdyper Henrik Langeland.

– Samtidig uttrykker vel begge romaner et vemod over universitetet som system med en struktur som virker begrensende.

Levende modeller

– Dere benytter jo begge "levende" modeller i bøkene deres, som for eksempel Umberto Eco, Fredrik Skavlan og diverse rockemusikere. Hvorfor det?

– De som har navn etter levende modeller, er i min bok veldig perifere figurer, kommenterer Christian Refsum. – De er med for å markere et miljø.

Langeland på sin side presiserer at hans bruk av levende personer er bevisst, men at romanen som sådan ikke er å regne som en nøkkelroman. Hoved- og bipersoners eventuelle likheter med levende modeller, er uansett ikke tilsiktet fra hans side. Han forteller likevel om en morsom episode der han ble kontaktet av en leser ved navn Turid som bor i Dagaliveien, og som begynte å studere i voksen alder sammen med en venninne.

– I boken min beskriver jeg to middelaldrende venninner på litteraturstudiet, hvor den ene heter Turid og bor i samme vei som denne leseren. – Virkeligheten slår tilbake, humrer Langeland. – Men

jeg har virkelig anstrengt meg for at hovedpersonene ikke skal ligne på virkelige personer.

Henrik H. Langeland

- Født 1972 i Oslo.
- Forfatter og redaktør for litteraturtidsskriftet Vinduet.
- Doktorgrad i litteraturvitenskap fra Universitetet i Oslo.
- Har utgitt flere bøker innen ulike sjangere. Mest kjent er bestselgeren *Wonderboy* fra 2003.
- Aktuell med romanen *Francis Meyers lidenskap*, om litteraturprofessor Meyer som blir viklet inn i funnet av et 300 år gammelt Petter Dass-manuskript og hvordan det påvirker hans forhold til den vakre masterstudenten Nadia.

Christian Refsum forteller at han også har fått kommentarer fra personer som føler seg gjenkjent, men at dette i hovedsak gjelder personer han kjenner fra rockemiljøet. – Jeg har ikke fått en eneste tilbakemelding om at noen fra miljøet på Kroghen føler seg gjenkjent, forteller han. – Jeg var også veldig påpasselig i beskrivelsen fra rusmiddelmiljøet slik at alle personene er fiktive. Unntaket er omtalen av en billedbok fra Kroghen, som faktisk ble utgitt. Noen av beboere som var med i billedboka, er nevnt med navn og kallenavn i min roman, men disse spiller ingen hovedrolle i fortellingen. Det var ekstremt viktig for meg at alle personene fra Kroghen skulle være oppdiktete personer. Jeg vil ikke støte eller henge ut noen. Romanen beskriver jo hva som skjer når folk misbruker sin posisjon og er dermed en kritikk av systemet.

Kampen Hageby-boere

Forfatterne bor i samme husrekke i Kampen Hageby, men kjenner hverandre fra lenger tilbake. – Vi snakket mye sammen da vi begge var stipendiater på Blindern på 1990-tallet, forteller Christian Refsum. Han bodde tidligere på Vålerenga, og flyttet til Kampen Hageby da huset var nytt i 1995. Langeland flyttet til Kampen i 2002, og bodde først i Norderhovgata før han flyttet til Kampen Hageby i 2004. – Grunnen til at jeg endte opp der jeg gjorde, var at jeg snakket med Christian som visste at dette huset sannsynligvis skulle

legges ut for salg. Da hadde jeg allerede vært og sett på et annet hus i "hagebyen".

Henrik Langeland har innredet loftet til skrivestue, mens Christian Refsum skriver litt ulike steder.

– Store deler av romanen ble skrevet på en hytte i sommerferien, forteller han.

– Mange kvelder har også gått med til skriving.

– Kan dere fortelle litt om selve skriveprosessen?

– Det å skrive en handlingsmettet roman er mye jobb, fastslår Henrik Langeland. Bare det å jobbe frem selve komposisjonen og strukturen, tar mye tid. Det å skrive er bare halve jobben. Det er tungt både tidsmessig og fysisk. I tillegg bruker jeg mye tid på omskrivning og bearbeiding av tekst.

– I mitt tilfelle hadde jeg lenge tenkt på å skrive fra miljøet på Kroghen, forteller Christian Refsum.

– Jeg hadde utgangspunktet ganske klart for meg, slik at det var mer å fylle på med tekst. Jeg er enig med Henrik i at etterarbeidet var veldig arbeidskrevende. Det tok mye lengre tid enn jeg hadde trodd.

– Hvorfor har dere valgt å skrive bøker?

– Det er det morsomste jeg vet, så det er vel egentlig derfor, smiler Langeland. – Å skrive er det mest utfordrende og interessante jeg vet om, og for meg det mest givende jeg kan holde på med, mener han. – Jeg tror også det er det yrket jeg kan ha som har størst betydning for samfunnet.

– I mitt tilfelle fyller vel skrivingen litt ulike behov, tror Christian Refsum. – Jeg har jo så langt skrevet i mange ulike sjangere. I dette tilfellet måtte det bli en roman.

Stedet Kroghen har lenge fascinert meg. Det har noe av de samme kvalitetene som i en gammeldags seilskuterroman, mener han.

– Det at mange mennesker er tvunget til å være sammen, får frem konflikter, og forskjellene mellom typene står klarere frem.

Inspirasjonskilder

– Hva synes dere så om hverandres romaner?

– Jeg synes Christian har skrevet en flott roman som jeg likte veldig godt, sier Langeland. – Jeg liker for eksempel godt hvordan han leker med krimsjangeren.

– Jeg hadde stor glede av å lese en roman fra et miljø jeg kjenner, uttaler Refsum.

– Begge romanene har det til felles at de omhandler universitetsmiljøet. I tillegg har de et historisk spenn, slår Langeland fast. – I mitt tilfelle fra nåtidens Blindern til Petter Dass og Dorothe Engelbretsdatters verden på 1680-tallet, og i Christians tilfelle fra universitetet i dag og til 1980-tallets rocke- og rusmiljø. Begge romanene har også med et spenningsmoment, men er jo ellers nokså forskjellige. "Francis Meyers lidenskap" er vel også mer i slekt med såkalt kodekrim, som for eksempel DaVinci-koden, Umberto Ecos *Rosens navn* og Tom Egelands romaner.

Både Langeland og Refsum trekker frem forfatteren J.M. Coetzee som en stor inspirasjonskilde, selv om Refsum mener at Langeland nok er tydeligere inspirert av den sørafrikanske forfatteren.

– Jeg henter ofte inspirasjon fra eldre litteratur, som den franske lyrikeren Baudelaire, forteller Refsum. – Og så er jeg alltid inspirert av Kafka. Jeg ser at det ligger noen direkte og indirekte sitater i romanen min, selv om jeg ikke var så bevisst på det da jeg skrev, sier han. Refsum innrømmer også å ha hentet en viss inspirasjon fra rocketekster. – Jeg tenkte ikke så mye på dette da jeg skrev, men jeg ser jo at det jeg skriver har tatt farge av rock'n roll-sjangeren.

Henrik Langelands roman inneholder blant annet passasjer fra flere kjente dikt, og også fra universitetsmiljøet, som for eksempel de litt sære invitasjonene til ulike seminarer som stadig dukker opp i innboksen til hovedpersonen.

– Disse er faktisk ekte, ler Henrik Langeland. – Men jeg har fått kommentarer om at disse invitasjonene er for utrolige til å være sanne.

– *Hvordan er planene fremover?
Noen nye bokprosjekter på gang?*

– Akkurat nå har jeg ingen konkrete planer, fastslår Refsum. – Jeg har ikke tid i forhold til jobben, og det er deilig ikke å vite hva som skjer fremover. Jeg liker å holde det litt åpent. Jeg kommer nok til å skrive mer, men har foreløpig ikke tatt stilling til sjanger eller tema.

Henrik Langeland derimot har planene klare. – Til nyttår slutter jeg som redaktør i Vinduet, og da blir jeg forfatter på heltid! Jeg har et bokprosjekt klart, men det er litt tidlig å røpe detaljer om dette bortsett fra at det blir en bok fra Oslo. Og denne gangen blir det fra et helt annet miljø enn det jeg har skrevet om i mine tidligere romaner.

Din lokale kaffebar på Kampen!

Mandag - Fredag:	07:30 – 17:00
Lørdag:	10:00 – 16:00
Søndag:	11:00 – 17:00

Vi har lukket julaften, 1. juledag og 2. juledag.

Kaffe og te i løsvekt, samt assorterte produkter til å lage kaffe og te hjemme!

Du finner oss i Bøgata 10.

<http://www.javelin.no>

mail: info@javelin.no

telefon: 22 57 02 00

Kampenkoret søker sangere

– I flere år har Kampen kirke manglet sitt eget kor, derfor måtte jeg starte ett, forteller nytilsatt kantor i Kampen kirke, Kjersti Lisette Nilsen. – Nå har vi allerede en fast kjerne på ti personer, og det kommer stadig nye folk. Men vi vil fortsatt ha flere sangere!

Tekst og foto: Kristin Hagen

Det nystartede koret har fått navnet *Kampenkoret*, og øver hver tirsdag i Kampen kirke fra sju til halv ni. – Eller lenger om vi ikke har lyst til å slutte så tidlig, forklarer ett av medlemmene. Noen av korsangerne har sunget mye tidligere, andre har mindre erfaring, men er glade i å synge. Men ifølge Kjersti Lisette Nilsen har koret likevel funnet en form der alle kan trives. Og det er slett ikke skummelt, bare morsomt og hyggelig, forsikrer ett av de

Kampenkoret øver til debutkonserten. Dirigent Kjersti Lisette Nilsen til venstre.

nyeste medlemmene i koret.

Foreløpig teller koret flest kvinner, bare kvinner faktisk den kvelden Kampenposten var innom. Men Kjersti Lisette Nilsen bedyrer at Kampenkoret ikke er tenkt som et damekor. – Vi trenger menn, sier hun, men legger raskt til at koret

nok skal klare seg fint med bare damestemmer også.

Kampenkoret debuterer i Kampen kirke under julegranteningen. Da skal de synge to julesanger og en folketone på arrangementet inne i kirken etter at granen er tent.

Barndom og ungdom i krig og f

Aslaug Nygaard, født Sørum i 1930, vokste opp i Hertug Skules gate på Kampen. I denne artikkelen forteller hun fra barndom og ungdom.

*Ved Sverre Syversen
Foto: Privat*

Bestemor, Karen Sørum, ble født i Prøysenstua på Ringsaker ca 40 år før Alf Prøysen. Hun var aktiv i politikken og begynte tidlig å agitere for Arbeiderpartiet, men på landsmøtet i 1923 stemte hun med dem som brøt ut og dannet NKP. Faren min, Halvor Sørum, var fagforeningsmann og kommunist, formann i Malernes Forening, og etter krigen nestformann i Norsk Bygningsarbeiderforbund. Under krigen var han motstandskjemper. Mor var ikke like politisk aktiv som far. Hun var ikke partimedlem, men hadde en veldig sterk rettferdighetssans. Hun var med i Østre Husmorlag.

9. april 1940 bodde vi i Hertug Skules gate 2. Vi våknet av flyalarmer, og far kom inn til oss og sa alvorlig at nå var det krig. At far drev med noe som var forbudt, skjønnte nok både søsteren min Karin og jeg. Vi hadde på følelsen at det var ting vi ikke burde spørre om eller snakke om. Hvor lang tid det tok før far gikk i dekning, tør jeg ikke si. Mor og vi dro til Såner, og seinere flyttet vi opp til Roa. Der traff vi far igjen. Han utga seg som forpakter på en liten gård, som var eid av en Osломann. Vi hadde gris, noen høns og kaniner - og en meget sulten katt. Seint en kveld dundret det på døra: - Åpne! Utafor sto både tysk og norsk politi. De tok med seg mor og far til Oslo. Mor kom til Grini og far ble sendt til Neuengamme og så til Sachsenhausen i 1944. Mor slapp ut da far ble sendt til Tyskland

Fra tur til Ulsrudvann før krigen. Halvor Sørum til venstre og Aagot Sørum til høyre, Karin og Aslaug i rutete kjole bak, Solveig Hofmo og barna i midten.

fordi hun satt som gissel. Vi to jentene hadde bodd hos venner, og gleden var stor da vi flytta hjem sammen med mor.

Etter hvert begynte det å komme brev fra far. Han var vel ikke av dem som hadde det hardest i leiren. Men en gang han var sistemann ut av blokka, fikk han en omgang juling så han besvimte. I mai 1945 var krigen slutt. Vi ventet og ventet, og plutselig en morgen hørte mor skritt i trappa og far ringte på. Vi hørte stemmen til far og stormet ut i entreen. Han titta på Karin og meg. - Jeg reiste fra to

jentunger og er kommet tilbake til to frøkener, sa han. Mor dekket bordet med det beste hun hadde, og vi spurte og spurte og ville at han skulle fortelle, men far var så trøtt at han sovnet ved bordet.

Høsten 1945 gikk jeg inn i Østkantlaget av Norges Kommunistiske Ungdomsforbund. Det var så mange som strømmet til laget at vi snart måtte dele oss i Kampen-, Vålerenga- og Ekeberglaget.

Møtene hadde vi den første tiden i Kafe Valhall, i Holtangården på Grønland, ikke langt fra NKUs hovedkontor i Brugata 3c. Senere

red

hadde vi møter i en kafe nede i bakken i Nannestadgata som går opp mot Kampen kirke. Senere fikk vi i lokale i annen etasje i Jarlengården, Østkanten Folkets hus. Vi holdt studiesirkler og arrangerte lagsmøter. En gang hadde vi egen seksjon i 1. mai-toget, med ungdom i drakter fra hele verden. Jeg var Petrusjka med balalaika, husker jeg.

En dag vi hadde styremøte, kom det et par unge gutter inn; en av dem hette Ivar Nygaard, og han ble jo senere mannen min. Jeg gikk på Kampen skole, og på sko-

Bildet viser klasse 7A på Kampen skole i 1944. Aslaug Nygaard (tidligere: Sørum) står helt til venstre.

Fra leiligheten i Hertug Skules gate. Aslaug Nygaards foreldre, Halvor og Aagot Sørum, sammen med Solveig Hofmo.

lebildet av 7. klasse fra 1944 står jeg helt til venstre – det skulle vært morsomt om noen av de andre som er på bildet, kunne ta kontakt.

Jeg gikk på gymnaset på Nissen pikeskole; i samme klasse som prinsesse Astrid av alle ting. Hun var kasserer i russestyret. Om meg fra østkanten visste ikke de andre

så mye. Nå er både Ivar og jeg for lengst pensjonister og bor i Norderhovgata.

Kilder:

Aslaug Nygaard
Artikkel av Tor Inge Berger,
Friheten 2002

Kampen Scene

– nysatsing fra bydelshuset

Kampen Bydelshus lanserer nå åpen scene i storsalen. Dette blir en unik mulighet for lokale sangere, musikere, komikere og skuespillere til å komme frem i rampelyset.

Tekst: Gro Aschim

Det er miljøet rundt Kampen Bydelshus og Kampen Vel som har tatt initiativ til Kampen Scene.

– Scenen ligger og venter på å bli tatt i bruk, ivrer Hans Rønning, driftsansvarlig for Kampen Bydelshus.

– Scenen og bydelshuset er for folk i området, fastslår en engasjert Kirsten Haaland, styreleder i Kampen Vel. – Vi er stolte av å ha et bydelshus, og det gir flotte muligheter for beboerne på Kampen!

Ideen med Kampen Scene er at det skal være en arena for kreativ utfoldelse med en scene som er åpen for alle. Personer og grupper som ønsker å lansere noe, debutere, diskutere, parodierte eller rett og slett opptre med kjellerbandet, er velkomne til å kontakte bydelshuset. – Vi er åpne for alle uttrykk, forsikrer Hans Rønning. – Det kan være alt fra pop, rock, blues, jazz, viser, kor, klassisk, stand-up, sitcom, teatersport, dans, kabaret, satire til debatter. Det er bare fantasien som setter grenser!

Første arrangement under vignetten Kampen Scene sparkes i gang fredag 23. november med en konsert med rockebandet Pakush. Neste arrangement er en konsert med Brødrene Löwenstjerne 8. desember. Deretter er programmet åpent, og initiativtakerne håper på god respons fra brukerne.

Når det gjelder markedsførin-

Kampen Scene ligger og venter på å bli tatt i bruk - kanskje av nettopp deg? Her fra en jamsession i forbindelse med Kampendagene 2006 (foto: Kampen Bydelshus).

gen, forteller Kirsten Haaland at Kampen Scene i stor grad satser på munn-til-munn-metoden og e-post. – Merk også at enkelte arrangementer vil være lukkede selskaper som krever medlemskap, fortsetter Rønning. – Men alle som er interessert kan tegne gratis medlemskap. De kommer dermed på mail-ingenlisten vår og vil få informasjon om kommende arrangementer, forklarer han.

Generelt er styret i bydelshuset åpne for at flere Kampenboere tar huset i bruk.

– Vi ser for oss at storsalen også skal brukes til noe annet enn selskaper, sier Hans Rønning.

– Historisk har salen vært brukt til mye rart. Nå har huset vært gjennom en omfattende oppussing, så vi har bare så vidt kommet i gang igjen. Det er derfor litt tidlig å si hvordan det blir, synes han. Han ønsker at Kampenboere som har ideer til bruk av lokalene, tar kontakt. – Alle er velkomne til å ta

lokalet i bruk. Det kan være alt fra noen som trenger et øvingslokale, ulike frivillige lag og foreninger som trenger en møteplass, og musikere som vil holde konsert. Fra bydelshusets side ønsker vi ikke å sette noen begrensninger, uttaler Rønning. – Kom og se hvilke fine lokaler vi har på bydelshuset, og så ser vi hva vi kan få til!

Interesserte lesere kan kontakte Kampen Bydelshus på e-post kampenscene@kampenbydelshus.no.

Svar på "Hvor på Kampen":
1. Bøgata 2
2. Fettsundgata 3
3. Kampen kirke
4. Nittealigata 8
5. Nordehovgata 38

Kampen bydelshus' 25 års-jubiléum

“Jeg har en drøm...” sa styreleder Bjørn Rønning en kveld i begynnelsen av mars 2007, “huset er 25 år så det kunne være hyggelig å markere det for tidligere styremedlemmer og hjelpere”. Som sagt så gjort. Festkomité ble nedsett, og til slutt ble det sendt ut invitasjoner til 69 sjeler, hvorav 55 takket ja. Dagen ble satt til 31. mai, fordi mai 1982 var en avgjørende måned for huset.

Det første interimstyret ble dannet 5. mai med Robert Lorange som styreformann. Flere møter om fremdriftsplan ble avholdt, ikke minst om hvordan få penger til å kjøpe huset! Det gikk i orden, og høsten 1982 kunne man si “Huset er vårt!”, og dugnaden begynte.

Det ble mimret mye om dette på festen. Amund Eriksen fortalte om eieform og opprettelsen av huset. Gunnar Brunborg fortalte om husets økonomi i oppstarten og tidligere år. Den gang hadde man

kommunale midler å overleve på, men dette stoppet på slutten av 1990-tallet, og flere magre år, hvor det var påkrevet en enorm frivillig innsats, fulgte.

Men Kampen hadde ikke vært Kampen hvis vi ikke hadde klart det, og etter at Kampen Bistro ble åpnet i 2002, har alt endret seg. Huset har blitt pusset opp for store beløp, men igjen med mye frivillig innsats, for etterslepet var stort. Den nyere historien kom dessverre ikke så godt frem på festen da styreleder og hovedtaler ble syk, men ingen er glemt selv om de ikke ble nevnt! Festen fortsatte med god mat og godt drikke ut i de små timer, og så var “det dæns etterpå”.

Stor takk til alle som gjorde den hyggelige festen mulig - ikke minst festkomitéen og styret.

*Elisabeth Sørli,
tidligere styremedlem*

Fra jubileumsfeiringen på Kampen Bydelshus. Gunnar Brunborg holder tale. (Foto: Henning Hansen)

**Har du litt tid til overs? Trenger du hjelp, eller ønsker du å hjelpe noen?
Har du en spesiell interesse eller kunnskap du vil dele med andre?
Da kan frivilligsentralen være behjelpelig med å organisere
grupper eller kurs.**

Ta kontakt Kampen Frivilligsentral mandag til fredag 10-16.

Kampen Frivilligsentral er et møtested som formidler kontakt mellom mennesker i nærmiljøet. Ved frivilligsentralen kan du få hjelp, og du kan gi hjelp, eller gjøre begge deler. Kampen Frivilligsentral er din til å komme med ideer, og til å bruke tid på ulike frivillige oppgaver og aktiviteter. Er dette noe for deg, ta kontakt.

Vi trenger flere frivillige som kan gjøre en innsats på dagtid.

KAMPEN FRIVILLIGSENTRAL

Hedmarksgt. 23, 0658 Oslo
Tlf. 22 68 69 17 • Mobil 901 383 52
E-post: thomas.lange@bgo.oslo.kommune.no
www.frivillig-oslo.no

Hva er galt med trærne i Kampen park?

Flere ganger i sommer og i høst har store greiner brukket av flere steder i Kampen park. Og enkelte av de godt over 100 år gamle trærne i parken har blitt tatt ned. Og selv om det har blitt åpnere, savner vi de flotte store trærne våre.

Tekst og foto: Leif Gjerland

Spørsmålene er ikke så mange, men du verden så vesentlige: Hvorfor all denne brekkasjen? Er det farlig å gå i parken når det blåser? Og når kommer det nye trær?

Sterk vekst ga tunge trær

Friluftsetatens faglige leder for bytrær, Tore Næss er mannen som kanskje kan svare: – Det har vært mye skader på trærne i indre by i sommer, også i Kampen park. Noen trær gikk over ende mens andre mistet store greiner. Vi vet ikke riktig hvorfor det har skjedd, men vi har noen teorier.

– *Og det går ut på at...*

– Det kan skyldes det fuktige været i sommer. Mens vi oslofolk syntes det ble *vel* mye regn, hadde trærne det fint. Ikke minst bladene som takket være regnet ble større enn de vanligvis har pleid å bli. De ekstra store trekrone-ene er selvsagt et godt vindfang, og folk flest aner ikke hvilken ekstra vekt en slik ekstra stor og våt trekrone får.

– *Men det trengs vel vind for å få dem ned?*

– Ja, og det kom det i store kast i sommer. Og resultatet er det dere har opplevd på Kampen; trær og greiner som deiset i bakken i stormkastene. Akkurat som ellers i Oslo.

Ikke farlig å ferdes i parken

– *Men er det ikke farlig å gå i Kampen park når det blåser?*

– Nei, ingen behøver å føle seg utrygg. Dere har kraftige og robuste trær, og det skal for det aller meste uhyre kraftig vind til for å knekke et tre. Ved alminnelig godvær er faren minimal for at det knekker; man behøver ikke holde seg unna.

I høst brakk enda en grein av et av de store trærne i Kampen park og deiset i bakken. Deretter ble hele det digre treet dissekert.

Vannbassengets vokter er et mektig skue.

Trærne både skjuler og gir innsikt, som her hvor Grønland kirke blir litt ekstra mystisk.

– Men har dere oversikt over "farlige" og syke trær?

– Vi engasjerte i fjor et trepleiefirma som registrerte nesten alle bytrærne, særlig ut fra at råte i et tre gjør at det knekker lettere. Så vi har oversikt, selv om sommerens ekstreme værssituasjon skremte oss. Men som sagt; det er trygt å gå i parken!

Nye trær kommer ... etter hvert

– Vi savner trærne og regner med at det kommer nye. Gjør det det?

– Vi registrerer alle trær som må tas ned eller faller i et stormkast. Deretter vurderer vi innplanting og helst samme treslag. Men dette er en prioriteringssak.

– Sier du nå at vi ikke får nye trær i år?

– Det sier jeg helt klart, og neppe neste år heller. Helst ville vi plante inn med det samme, men det er dessverre ikke lagt inn i budsjettforslaget for 2008. Men heldigvis for dere på Kampen har parken deres en mengde av store og sterke trær som kan stå lenge ennå; 130 år behøver ikke være noen alder for et tre!

Almene ved Kampen kirke

Det sto en gang to almetrær ved trappa inn til kirken, symmetrisk pent på hver sin side. Så forsvant den ene, og nå går vi og venter: Hva skjer?

Det er almesyken som har tatt dem, den uungåelige og snikende soppsykdommen som smitter med en barkebille og angriper almene. De kan lenge se riktig friske ut for et utrent øye selv om de er angrepet, men fagfolk vil fort se det dersom en al er syk.

Den andre inngangsalmen er dessverre også angrepet og vil snart måtte bli tatt ned. Og det blir ikke plantet nye, kan Friluftsetatens treekspert fortelle.

HEI KAMPENBEBOER!! NY ELLER «GAMMEL»

Har du lyst til å være med på å bestemme hva Kampen Vel skal arbeide med for å gjøre Kampen til et attraktivt sted for oss alle? Har du nettopp flyttet hit? Da ser du kanskje noe vi andre ikke har oppdaget som vi burde forandre på. Vi som har bodd her en stund ser ikke alltid så klart; som kjent ser man ikke skogen for bare trær.

Meld deg inn i **Kampen Vel**, si ifra om du vil gjøre noe aktivt. Vi trenger nettopp deg!

Ja, jeg vil melde meg inn i **Kampen Vel**, Bøgata 21, 0655 Oslo

Navn

Adresse

Telefon.....

Skriv tydelig!

Nyinnflyttet nanbudo i

I nyoppussede, romslige lokaler i Brinken har Oslo Karateklubb flyttet inn. Her trener barn, ungdom og voksne nanbudo og karate. Kampenposten stakk innom en onsdag kveld. Den dagen trener over førti nybegynnere fra sju til tolv år nanbudo i flere grupper. Ingvild Tafjord, som er instruktør eller *sensei*, for nybegynnerne, forteller at det er en ivrig gjeng som trener ute på mattegulvet.

Tekst og foto: Kristin Hagen

– Hvorfor trene nanbudo, egentlig?

– I nanbudo lærer man å forsvare seg, forklarer Ingvild Tafjord.

– Nanbudo er dessuten fint for å trene motorikk, og man blir sterkere fysisk og psykisk. Hvert semester går utøverne gjennom et fastsatt pensum, og til slutt "graderer man seg".

– Gradere??

– Ja, det vil si at man går igjenom det man har lært i løpet av det siste halve året. Og ser om man har gjort seg fortjent til et nytt belte.

Ingvild Tafjord forteller at nybegynnerne starter med hvitt belte. For voksne er det i alt sju beltefarger, det gjeveste er det svarte som Ingvild Tafjord er innehaver av. Barn tar også "halve beltefarger", og har dermed enda flere farger å gi seg i kast med.

– Kan man konkurrere også?

– Ja, mange barn og voksne liker å konkurrere. Klubben deltar i konkurranser over hele Østlandsområdet, og flere av barna fra Oslo

– Vi trener på å sparke og sloss, men ikke på ordentlig, forsikrer Tobias og Mikael. Barna forteller at det de lærer, bare skal brukes på nanbudo-trening, ikke i skolegården!

Victoria og Sarah "tømmer tankene".

Brinken

Godt med en pust i bakken og litt vann etter konsentrert nanbudo-trening, synes Victoria og Sarah.

Karateklubb har tatt medaljer. Det er moro!

– *Når kan man begynne å trene nanbudo?*

– De yngste barna, *Pee-Wee*, er fra fem til sju år. Men vi tar i mot nybegynnere i alle aldre, godt voksne også.

Klubben i Brinken har fulltgitte kurs i høst, men det er plass til flere når nye kurs starter over nyttår.

– Vi har et fint miljø, avslutter Ingvild Tafjord. – Dessuten kan nybegynnere opp til nitten år trene gratis hos oss det første halve året. Dette er takket være Storbyprosjektet til Oslo kommune som vi er så heldige å få være med på.

FAKTABOKS

Nanbudo ble grunnlagt av Yoshinao Nanbu på slutten av 1970-tallet. Nanbudo er bygget opp rundt en rekke energiskapende prinsipper og teknikker, og har som mål å forbedre fysisk og mental helse. Stilarten inneholder mange elementer fra tradisjonell Karate, som slag og spark, men skiller seg fra andre Karatestilarter blant annet gjennom ett grunnleggende prinsipp: I stedet for å møte hardt mot hardt, skal utøveren vike når angrepet kommer, for så å benytte motstanderens kraft i sitt forsvar. Nanbudo innlemmer også flere kaste- og feieteknikker. (Fra hjemmesiden til Oslo Karateklubb, <http://www.oslokarateklubb.no/>)

Galleri Bastian

Inviterer til juleutstilling

Fotografier og tegninger

Utstillingen åpner:

Lørdag 24. november kl 15:00

og varer frem til 23. desember kl 17:00

Åpningstider:

Mandag:	stengt	Fredag:	stengt
Tirsdag:	17-20	Lørdag:	11-17
Onsdag:	17-20	Søndag:	11-17
Torsdag:	17-20		

Galleri Bastian finner du i Normannsgate 44

Velkommen inn

Vi vil gjerne vise oss fra vår beste side, og særlig skal inngangen være til pryd. Samtidig går vi hver dag forbi en mengde dører og porter. Men legger vi egentlig merke til dem når vi haster forbi, kjenner vi dem igjen?

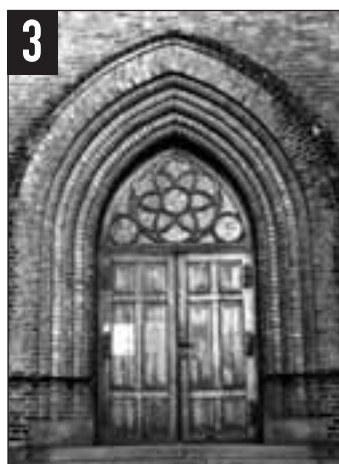
Tekst og foto: Leif Gjerland

1
HVOR
står dette inngangspartiet til gatas pryd og stolthet?

2
HVOR
fant noen en gang på å lage til en EKSTRA flott inngang?

3
DENNE DØRA
burde være kjempelett. Men hva er det?

4
EN SLIK INNGANG
er nok en kirke verdig. Men hvor er den?

5
RIKTIG SÅ SØT
er angivelsen om at gården ligger i nr. 38. Men i hvilken gate?

Er du besøkende eller lommekjent?

Gi deg selv et poeng for hvert sted du vet hvor er, og bedøm deg selv etter følgende skala:

- 0 riktige – Besøkende?
- 1 riktige – Nyinnflytter
- 2 riktige – Husvarm
- 3 riktige – Kjentmann
- 4 riktige – Godt kjent på Kampen
- 5 riktige – Lommekjent Kampenguide

(Svarene står på en annen side)